

Arrest

**nr. 34 171 van 16 november 2009
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister belast met Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 23 september 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de minister belast met Migratie- en asielbeleid van 24 augustus 2009 om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2009, en de beschikking van 28 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt verdaagd naar 9 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VERDIN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 oktober 2000 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken, naar aanleiding van een administratieve controle, ten aanzien van verzoeker van Indiase nationaliteit, met de alias S(x) S., het bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 24 november 2004 verklaart verzoeker zich vluchteling als S(y) S.

Op 6 december 2004 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 4 februari 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken opnieuw een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 27 september 2005 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf. Op 18 december 2006 stelt verzoeker tegen deze beslissing beroep in bij de Raad van State.

Op 3 november 2005 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 26 oktober 2006 richten de Zweedse autoriteiten een overnameverzoek aan de Belgische autoriteiten in toepassing van artikel 16, § 1 van de Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 aan België.

Op 8 november 2006 aanvaardt België de overname van verzoeker.

Op 20 november 2006 wordt verzoeker overgedragen aan België. Tevens neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 28 september 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker zonder voorwerp wordt verklaard.

Op 25 februari 2009 wordt verzoeker opgesloten in de gevangenis van Hasselt. Op 10 april 2009 wordt verzoeker in vrijheid gesteld.

De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken neemt op 10 april 2009 ten aanzien van verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 25 april 2009 stelt verzoeker beroep in tegen dit bevel bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad verwerpt dit beroep bij arrest nr. 28 940 van 22 juni 2009.

Op 25 mei 2009 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een aankomstverklaring geldig tot 19 augustus 2009.

Op 21 augustus 2009 deelt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid aan de burgemeester van de gemeente Nieuwerkerken mee dat de aankomstverklaring verkeerdelijk werd afgeleverd en dat verzoeker gevolg dient te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem werd gegeven op 10 april 2009.

Op 24 augustus 2009 neemt de gemachtigde van de minister belast met Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit bevel is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"REDEN(EN) VAN DE BESLISSING : (2)

Artikel 7, eerste lid, 3°: wordt door de Minister van asiel- en migratiebeleid of zijn gemachtigde, V. D., attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan/ werd van tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verzoeker verzoekt de Raad in het verzoekschrift om de bestreden beslissing te hervormen. De Raad treedt in het voorliggend geschil op, overeenkomstig artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet, als annulatierechter. Hij is derhalve niet bevoegd de bestreden beslissing te "hervormen". Ambtshalve wordt vastgesteld dat, in de mate dat het beroep dit tot voorwerp heeft, het niet ontvankelijk is.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de

voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Aan verzoeker werd reeds op 10 april 2009 een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Het beroep tegen dit bevel werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 28 940 van 22 juni 2009 en is dienvolgens definitief en principieel uitvoerbaar. Bijgevolg wordt vastgesteld dat verzoeker reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten. De uitvoerbaarheid van voormeld bevel staat los van de thans bestreden beslissing. Verzoeker kan bijgevolg nog steeds worden gerepatriëerd, mocht het thans bestreden bevel worden vernietigd. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

Het beroep tot nietigverklaring dient te worden verworpen bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

De in de nota opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van de verwerende partij dient daarom niet meer te worden behandeld.

In de mate waarin verzoeker de schending van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) aanvoert, wordt opgemerkt dat beslissingen over de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied, niet onder het toepassingsgebied van artikel 6 van het EVRM vallen (Europees Hof voor de Rechten van de Mens, *Maaouia c. Frankrijk* (GC), nr. 39652/98, 5 oktober 2000, CEDH 2000-X; RvS 16 januari 2001, nr. 92.285; J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds), *Handboek EVRM. Deel 2. Artikelsgewijze commentaar*, Antwerpen, Intersentia, 2004, vol I, 409), zodat deze bepaling in rechte niet dienstig kan worden aangevoerd.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET